

[Formanden.]

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Torsdag den 21. Maj, Kl. 13 med følgende Dagsorden:

- 1) *Fremsettelse af Lovforslag.*
- 2) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Statens Bygningsvæsen.

Mødet hævet Kl. 14.³⁰.

129. Møde.

Torsdag den 21. Maj Kl. 13.

Formanden: I Skrivelse af Dags Dato meddeler Ministeren for Landbrug og Fiskeri, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Laan til tørkeramte Landmænd til Betaling af Prioritetsrenter i Juni Termin 1942 og

Forslag til Lov om Fremskaffelse af indenlandsk Tømmer og andre Gavntre-effekter.

Folketingsmændene Frits Clausen og Aage Henriksen har meddelt mig, at de ønsker her i Tinget at stille følgende Forespørgsel til Arbejds- og Socialministeren:

Har Regeringen i tilstrækkelig Grad Opmærksomheden henvendt paa Misforholdet mellem den betydelige Arbejdsløshed og Afspadsering i mange Fag og den alvorlige Mangel paa Arbejdskraft i Landbruget, og anser Regeringen det ikke for nødvendigt at tage Skridt til Foranstaltninger, der kan opmuntre arbejdsløse Byarbejdere til ad Frivillighedens Vej at udnytte den i Lov Nr. 145 af 30. Marts 1942 § 8, Stk. 2, givne Mulighed for Afhjælpning af Landbrugets alvorlige Mangel paa Arbejdskraft?

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fremsettelse af Lovforslag.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg har herved den Ære for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Laan til tørkeramte Landmænd til Betaling af Prioritetsrenter i Juni Termin 1942.*

Blandt de mange Vanskeligheder, der er opstaaet for os her i Landet, er ogsaa den, at det i de sidste 3 Aar har været saa tørt, at Kornhøsten i store Dele af Landet er slaaet fejl; ja, 1941, som var det tørreste, var lige ved at kunne kaldes et Misvækst-aar for mange Tusinde Landmænd, navnlig naturligvis paa de daarligste Jorder i Midtjylland og Vestjylland. Ogsaa under normale Forhold er man jo udsat for lignende Vanskeligheder i Landbruget, men da vil man til Supplering af de manglende Kornmængder kunne købe Korn- og Foderstoffer udefra og paa den Maade kunne opretholde Produktionen, saaledes at man ikke bliver nødt til at sælge Besætningen væk i for stort Omfang. Efter Besættelsen den 9. April 1940 er der egentlig kun een Vej at gaa for de Landmænd, der rammes saa haardt af Tørken, nemlig den at sælge væk af deres Besætning. Det er det, de har gjort nu i 2—3 Aar, og det er kulmineret efter Høsten 1941, saaledes at der er Tusinder af Landmænd ovre i de tørveligste Egne i Jylland, hvis Indtægt efterhaanden er svundet ind til et Minimum, og som egentlig maa nøjes med de Indtægter, de kan faa ved at sælge et enkelt Svin eller Æggene af nogle faa Høns. Mange af dem er saa langt nede med Kreaturhold og Mælkesalg, at de i Maaneder ikke har set Mælkepenge, fordi disse Penge gaar til Betaling af Smør, som de faar tilbage fra Mejeriet. Disse Husmænd er under normale Forhold Storforbrugere af Margarine og har ikke Raad til at købe Smør, men nu, da man ikke kan faa Margarine, er de nødt til at købe Smør, og mange af dem har, som sagt, ikke set Mælkepenge i mange Maaneder. De har efterhaanden reduceret Besætningerne saa stærkt, at det vilde være farligt for Produktionen i Fremtiden, om de skulde reduceres yderligere, og man kan vel ogsaa sige, at jo daarligere og jo mindre Jord